

буза да връшиш съ дѣте-то кога го доишь, па
всичко друго отъ самосебе ще си дойде.

Жяль ни е да го кажемъ, че доене-то не
връви все така, както бы ся искало чловѣку, и то
майковече, когато е бѣло оставено на нехайство
всичко, что трѣбувало да ся приготови, или когато
главучки-ты сѫ тврдѣ либавы и усѣтливы. Кога
ся случи така, майка-та не ще може да си надои
дѣте-то ни за пръвъ пѫть, а да не усѣти болезни-
ны! зачтото дѣте-то прѣди да си тури въ уста
главучкѣ-тѣ, то ижъ лиже съ языка си и ижъ млѣще,
а отъ това майкѣ-тѣ заболи и тя понѣкога усѣти
болкѣ даже до грѣба си така, чото кожя-та ѝ
настrixне. Хване ли дѣте-то главучкѣ-тѣ и земе
и да бозае, то ще ижъ истегли, а отъ това ще
послѣди лута болка, която може да нарасте и до
толкова, чото горка-та майка ако не бѣде ягко
наслонена на иѣчто кораво отзадъ, неволно отъ
самосебе ще ся дрынне и така ще истегли гла-
вучкѣ-тѣ изъ уста-та на дѣте-то. То тогава естес-
твенно ся уплаши, зареве и стане немирно и не-
зрѣниво. Майка-та изново ся помѣчи, найме ся
да потръни иѣколко минути, напоконъ не може
вече, завыка и пакъ ся сѣнне, и така бѣде пакъ
жанто си бѣло. По това главучки-ты заподиухватъ
и колкото повече ся опитва да ся тури дѣте-то
да бозае, тъи ставать все пѣтоплы доклѣ найна-
шоконъ рукиѣть на огънь та станѣть докрай го-
рещы и все повече червены, а млѣко-то изъ тѣхъ
само съ мѣкѣ ся цѣди. Земе ли сега майка-та
дѣте-то еще еднаждѣ на грѣды, или поискъ ли
да ѝ изсмучять млѣко-то изъ иѣнкѣ-тѣ съ сму-
жалкѣ, болкы-ты ѝ станѣть еще посилни, а млѣко